1961
ଫେବୃଆରୀ 10

ଗଙ୍ଗା ଦତ୍ତ ମୁରାର୍କା

ବନାମ

କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ, ଉଚ୍ଛେଦ - ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ - ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ କ୍ରମାଗତ ଦଖଲରେ ରହିବା - ଜମି ମାଲିକ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା - ନୂତନ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ, ଯଦି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ - ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 (1882 ର 4), ଧାରା 106, 116 ।

ଅପିଲକାରୀ କଲିକତା ସହରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିସରର ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ, ଯାହାର ମାଲିକ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ପରିସର ଖାଲି କରିବାକୁ ଏବଂ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କ୍ରମାଗତ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦଖଲ ହାସଲ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତି ମାସରେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଭଡ଼ାଟି ବୈଧାନିକ ଭଡ଼ା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠି ଏକ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଯେଉଁଥିରେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଛାଡିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରର ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ, ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ସମାପ୍ତି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଜମି ମାଲିକ ଏକ ନୂତନ

ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଧାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ ।

କାଇ ଖୁସ୍ରୋ ବନାମ ବାଇ ଜେରବାଇ [1949] ଏଫ୍. ସି. ଆର୍. 262, ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ।

ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଭଡା ସହିତ ସମତୁଲ୍ୟ ପରିମାଣର ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ମାନକ ଭଡା ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡା ଗ୍ରହଣ ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବୃତ୍ତି କୌଣସି ସ୍ୱଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସରଣରେ ନଥିଲା, ବରଂ ଆନୁକ୍ରମିକ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ଏହିପରି ଦଖଲ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :1957ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 82 ।

1953 ର ଅପିଲେଟ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 1224ରୁ ଅପିଲରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର 1955 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ୍ 4ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଜି. ଏସ୍. ପାଠକ ଏବଂ ଡି. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭାରତର ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏଚ. ଏନ. ସାନ୍ୟାଲ ଏବଂ ପି. କେ. ଚାଟାର୍ଜୀ ।

1961 । ଫେବୃଆରୀ 10 ।ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଯେଉଁ ପରିସରକୁ ନେଇ ଏହି ବିବାଦ ଉପୁଜିଛି - ସଂଖ୍ୟା 5, ରାଜା ରାଜ୍ କିସେନ ମାର୍ଗ, କଲିକତା - ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମାଲିକ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ 1917 ମସିହା ଜୁନ୍ 15ରୁ 1947 ମସିହା ଜୁନ୍ 15 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ10 ବର୍ଷ ପାଇଁ କ୍ରମାଗତ ତିନୋଟି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ,

ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତି ମାସରେ 84-15-0 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ମାସିକ 180 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ମାସକୁ 225 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । "ଟିଣ କ୍ୟାନିଷ୍ଟର" ତିଆରି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କୋଠା ଏବଂ ଖୋଲା ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା । 1946 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖରେ, ବଙ୍ଗଳାର ରାଜ୍ୟପାଳ 1946 ମସିହାର କଲିକତା ଭଡ଼ା ଅଧ୍ୟାଦେଶ, V ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କଲିକତା ସହରର ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 12 ଦ୍ୱାରା, ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଲଘୁ ବିବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ପରିସରର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତି । ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଜମି ମାଲିକ, ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯଦି ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପୂରଣ ହୁଏ, ପରିସରର ଦଖଲ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ 1947ର ଅଧିନିୟମ-I ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସାରତଃ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । 1948 ର ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଅଧିନିୟମ V ଦ୍ୱାରା, 1946 ର ଅଧ୍ୟାଦେଶ V ଏବଂ 1948 ର ଅଧିନିୟମ I ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ 1948 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 1ରେ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ XXXVIII, 1948 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା, 1948 ର ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଅଧିନିୟମ V କୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଜାରି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଦ୍ୱାରା ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପରିସରର ଦଖଲ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷେଧ କରି ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସମେତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭଡାଟିଆ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମି ମାଲିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ବହିଷ୍କରଣର ଏକ ଡିକ୍ରି କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଯେଉଁଠାରେ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନିଜ ବୃତ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ ।

1957 ମସିହା ମେ 15 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଜମି ଖାଲି କରି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ-- ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ବନାମ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ରରେ, ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପରିସରର ମାନକ ଭଡ଼ା ମାସିକ 455 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଲାଗୁ ହେବା ପରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାନକ ଭଡ଼ା 247-8-0 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । 1950 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 10 ତାରିଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ "ଦଖଲ କରିଥିବା ପରିସରକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ, ଖାଲି କରିବାକୁ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ" କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 1357 ମସିହା ଚୈତ୍ର ମାସ 31ରେ, ଅର୍ଥାତ୍, 1951 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 14ର ସମାପ୍ତି ସମୟରେ "ମାସିକ ଭଡ଼ାଟିଆ" ଭାବେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଆଧାର, ଏହା ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ କୋଠା ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପରିସର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ପରିସର ଖାଲି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୋଲକାତାର ଲଘୁ ବିବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବହିଷ୍କରଣ ଡିକ୍ରି ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଲଘୁ ବିବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି । ବିଶେଷ ବିଚାରପୀଠ, ଲଘୁ ବିବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅପିଲ କରି, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରି ବିପରୀତ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ 1947 ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପରେ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଅପିଲକାରୀ "ଏକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଧାରଣକାରୀ" ଭାବରେ ଜାରି ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବନା ଯାଇନଥିଲା, ଏହା କେବଳ ଛଅ ମାସର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏ ମକଦ୍ଦମାରେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ବିଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ବିପରୀତ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 (1) (c) ଅନୁଯାୟୀ

ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଏହି ଅପିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପସନ୍ଦ କରାଯାଏ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ 1947 ମସିହା ଜୁନ୍ 15 ତାରିଖରେ ସମୟର ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିସରର ଦଖଲ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆନୁକ୍ରମିକ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସହାୟତା ପାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତି ମାସରେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ଭଡ଼ାଟିକୁ ବୈଧାନିକ ଭଡ଼ା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ସ୍ୱୀକୃତି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ କି?

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ, ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି ଜଣେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପଟ୍ଟା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଏହାର ଦଖଲରେ ରୁହେ ଏବଂ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କଠାରୁ ଭଡା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ତାଙ୍କର ଦଖଲରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ବିପରୀତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସେହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଟ୍ଟା କରାଯାଇଛି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପଟ୍ଟା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ମାସକୁ ମାସ ନବୀକରଣ କରାଯାଏ । ତଥାପି, ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଯେଉଁଥିରେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଲାଗୁ ହୁଏ, ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଛାଡିବାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରର ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି, ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ସମାପ୍ତି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଜମି ମାଲିକ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଧାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ । *କାଇ ଖୁସ୍ରୋ ବନାମ ବାଇ*

ଜେରବାଇ[1] ରେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବି. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, (ସେ ସେତେବେଳେ ଯେହେତୁ ଥିଲେ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା :

"ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ, ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବା ପରିସରର ଦାଖଲକୁ ପଟ୍ଟାଦାତା କରିବା ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ I ଯଦି ପଟ୍ଟାଧାରୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜଣେ ଉପ-ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାପ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ ଦଖଲରେ ରୁହନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ବହିଷ୍କାର କରିବାର ଅଧିକାର ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କର ଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଖଲ ଜାରି ରଖିବାରେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସମ୍ମତି କିମ୍ବା ଅସହମତି ନଥାଏ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ, ଇଂଲିଶ ଆଇନ ଭାଷାରେ, ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ହୋଇଯାଏ ଯାହାର ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ବିଧି ସମ୍ମତ ଅଧିକାର ନଥାଏ କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ବିଳମ୍ବ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ଧାରଣ କରିଥାଏ I ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜମି ମାଲିକ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ତାଙ୍କ ଦଖଲକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ୟମାନତାକୁ ଆସେ ଯାହା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ଏହାର ବିପରୀତ ଏକ ଚୁକ୍ତି ନ ହୁଏ, ତେବେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ମାସକୁ ଗୋଟିଏ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ I

ଏହା ଆହୁରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା :

" ...... ଭଡ଼ା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ବାସଗୃହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ I ଆଇନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଧାର ବ୍ୟତୀତ ଜମି ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ I ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବୈଧାନିକ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଯାହାର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଛି, ଏହାକୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଭଡ଼ା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ବହିଷ୍କରଣ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଏହା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ

[1] [1949] F.C.R. 262. 270. 272.

ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବ ନାହିଁ ଯେ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନୂତନ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଛାଡିବାକୁ ଏକ ନୂତନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡିବ I

କଲିକତା ଭଡ଼ା ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1946 ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1950 ରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, "ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ରେ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ତାଙ୍କ ଭଡ଼ା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ I ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1950 ର ଧାରା 12, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯାହାର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି I ଭଡା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ, ଉଚ୍ଛେଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ପରିମାଣର ସ୍ୱୀକୃତି ଯାହା ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଭଡା ସହିତ ସମାନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଯାହା ମାନକ ଭଡା ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116ରେ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପଟ୍ଟାଧାରୀଠାରୁ ଭଡା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରି ନୁହେଁ I କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଯାହା ଅଦାଲତ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଏକ ବୈଧାନିକ ନିଷେଧର ପରିଣାମ ଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଆଚରଣର ଫଳାଫଳ ନୁହେଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ "ଅନ୍ୟଥା ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦେବା" ର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ I "ଅବଶ୍ୟ ଭାବରେ, ଜଣେ ଜମି ମାଲିକ ଜଣେ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ସହ ଏକ ନୂତନ ଭଡ଼ାଟିଆ ଚୁକ୍ତି କରିବା ବିରୋଧରେ କୌଣସି ନିଷେଧ ନାହିଁ ଯାହାର ବୃତ୍ତିର ଅଧିକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯିଏ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ବୃତ୍ତିରେ ରୁହନ୍ତି I ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତି ବ୍ୟତୀତ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏକ ଅନୁମାନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରେ ଯେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ, ଜମି ମାଲିକ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସହ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଚରଣ ଏହିପରି ଏକ ଅନୁମାନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ କି ନାହିଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ I ଜଣେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପରିସରର ଦଖଲ, ଯାହା ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କୌଣସି ଅଧିକାର କାରଣରୁ ନୁହେଁ I ଏହି ବିଧାନ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ନାହିଁ I ଥରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକରିତା ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଇ ଦିଆଯିବା ପରେ, ସାଧାରଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପାଇବାର ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୁଏ

ଏବଂ ଆଇନ ଅନ୍ୟଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆମର ବିଚାରରେ ଏହା କହିବାର ସଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 1950 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 10 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ "ମାସିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ" ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିଛି ବୋଲି ଏକ ଅନୁମାନକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଆଚରଣର ସୂଚକ ନୁହେଁ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1950 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ "ଭଡ଼ାଟିଆ" ଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ବୋଲି କହି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । "ମାସିକ" ବିଶେଷଣର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ସମ୍ପର୍କର ସୂଚକ ନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱପଣ ସମୟର ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଖଲ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସରଣରେ ନଥିଲା, ବରଂ ଆନୁକ୍ରମିକ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଥିଲା । ଏହି ବୃତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୁଏ ।

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।